

Prvostupanjski postupak proveden je na Županijskom sudu u Zagrebu, pred vijećem kojim je predsjedala sutkinja Renata Miličević. Prvostupanjska presuda donesena je 01. srpnja 2019.

Neppravomoćnom presudom optuženik je u odsutnosti proglašen krivim zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavka 1. OKZ RH, te je na temelju istog zakonskog propisa, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest godina).

Odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv prvostupanjske presude Županijskog suda u Zagrebu, Vrhovni sud Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 18. rujna 2019. godine, žalbu optuženika odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

Vrhovni sud je u presudi zaključio da je prvostupanjski sud osnovano našao dokazanim da je optuženik kritične zgrade optuženik postupao u cilju bezobzirne odmazde za smrt sina. Pri tom je apostrofirao iskaz oštećenika, sina pokojne žrtve, koja mu je za života detaljno ispričala što se točno kritične zgrade dogodilo. Iz iskaza proizlazi da je optuženik toga dana prvo ubacio bombu u kuću njegovih roditelja pa im je, na pitanje što se događa i što su mu skrivili, odgovorio da su krivi što su rodili ustašu, zbog čega je majka oštećenika zaključila da je neposredni povod za takav čin smrt optuženikovog sina i da se išao osvetiti Hrvatima u selu. Nakon toga se oštećenikov otac uputio prema štali pokušavajući pobjeći, u kojem trenutku je optuženik zapucao u pravcu oštećenikove majke i pogodio ju u obje noge uslijed čega je pala na tlo, nakon čega se optuženik uputio za oštećenikovim ocem te je majka oštećenika ubrzo potom čula hlice i pretpostavila da je pogođen otac oštećenika.

(lang:50001:en)(/yams-select:50001)